

Саме у період повоєнної відбудови народного господарства СРСР та України як його складової IV п'ятирічним планом було закладено важливі структурні деформації, які негативно позначилися і на сучасному розвитку незалежної української держави.

Засвоюючи досвід повоєнних років ми маємо, не повторюючи помилок минулого, створити ефективну і соціально орієнтовану економіку, яка надасть змогу підвищити якість життя громадян України і реально забезпечити політичну й економічну її незалежність.

Список використаних джерел:

1. Історія народного господарства Української РСР: У 3 т., 4 кн. / За ред. І.І. Лукінова. – К.: Наук. думка, 1985.

2. Коваль М.В. Україна в Другій світовій і Великій Вітчизняній війнах (1939 – 1945 рр.). – К.: Альтернативи, 1999.

3. Україна в Другій світовій війні: погляд з XXI ст. : У 2 кн. – Кн. 2. – К.: Наук. думка, 2011.

Європейський вектор розвитку національної вищої школи

Клименко О.З., доцент кафедри гуманітарних та соціально-економічних дисциплін ННІПП НАВС, кандидат історичних наук, доцент

Революційні події, які переживає сьогодні українське суспільство, ознаменувалися 16 вересня 2014 р. ратифікацією Верховною Радою України та підписанням закону Президентом України П. Порошенком Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. Імплементация розділу Угоди «Економічне та секторальне співробітництво», яка, зокрема, передбачає відповідні заходи у таких секторах, як науково-технічна співпраця, культура, освіта, сприятиме інтеграції України до внутрішнього ринку ЄС та єдиного нормативного простору в переважній більшості секторів економіки та суспільного життя України. «Розвиток вищої освіти треба розглядати в зв'язку з розвитком науки. А це вкрай потрібно для того, щоб відтворювати якісний людський капітал та інноваційну економіку. І, таким чином, створювати економічно сильне майбутнє нашої країни», – переконаний Міністр освіти і науки України С. М. Квіт.

1 липня 2014 р. Верховна Рада України схвалила нову редакцію закону про вищу освіту, який сприятиме національній системі вищої освіти у входженні до європейського освітнього простору. Новий закон про вищу освіту – це системна реформа, яка пройшла всі етапи політичного діалогу, узгоджена з усіма зацікавленими суспільними групами, чітко вивірений проект кардинальних змін за європейські цінності в освіті, на які чекає українське суспільство. (При підготовці до другого читання в документ було подано понад 4 тисяч пропозицій та внесено 959 поправок.)

Цей Закон «встановлює основні правові, організаційні, фінансові засади функціонування системи вищої освіти, створює умови для посилення співпраці державних органів і бізнесу з вищими навчальними закладами на принципах автономії вищих навчальних закладів, поєднання освіти з наукою та виробництвом з метою підготовки конкурентоспроможного людського капіталу для високотехнологічного та інноваційного розвитку країни, самореалізації особистості, забезпечення

потреб суспільства, ринку праці та держави у кваліфікованих фахівцях» [1].

Новий закон про вищу освіту має кілька стрижневих ідей. Перша – монополізація управління. Друга – автономія університету, академічна свобода викладача і студента. Третя – незалежне оцінювання якості вищої освіти. Четверта – розвиток науки в університетах і базування вищої освіти на новітніх наукових результатах. П'ята – академічна мобільність та інтеграція у європейський освітній простір [2].

Успішна реалізація закону забезпечить інноваційний розвиток суспільства завдяки одержанню конкурентоспроможних наукових і науково-прикладних результатів; застосуванню нових наукових, науково-технічних знань під час підготовки фахівців з вищою освітою; формуванню сучасного наукового кадрового потенціалу, здатного забезпечити розробку та впровадження інноваційних наукових розробок.

Міжнародна інтеграція та інтеграція системи вищої освіти України у Європейській простір вищої освіти, за умови збереження і розвитку досягнень та прогресивних традицій національної вищої школи – це один із визначальних принципів державної політики у сфері вищої освіти сьогодні.

Ст. 16 «Система забезпечення якості вищої освіти» передбачає забезпечення наявності оприлюднених критеріїв прийняття рішень відповідно до стандартів та рекомендацій забезпечення якості в Європейському просторі вищої освіти.

Законом регламентовані такі основні завдання вищого навчального закладу (ст. 26): участь у забезпеченні суспільного та економічного розвитку держави через формування людського капіталу; формування особистості шляхом патріотичного, правового, екологічного виховання, утвердження в учасників освітнього процесу моральних цінностей, соціальної активності, громадянської позиції та відповідальності, здорового способу життя, вміння вільно мислити та самоорганізовуватися в сучасних умовах; забезпечення органічного поєднання в освітньому процесі освітньої, наукової та інноваційної діяльності;

У п. 3 ст. 79 «Відкритість прийняття рішень і провадження діяльності у сфері вищої освіти» визначено: «Статут та інші документи вищого навчального закладу, якими регулюється порядок здійснення освітнього процесу, інформація про склад його керівних органів, а також бюджет вищого навчального закладу та річний, у тому числі фінансовий, звіт повинні бути оприлюднені на офіційному веб-сайті вищого навчального закладу».

З 2016 р. запроваджуватиметься новий механізм електронного вступу до ВНЗ і автоматичного розміщення місць державного замовлення. Це нововведення може стати ефективним механізмом зменшення корупції на етапі вступу до ВНЗ (звичайно, якщо до 2016 року до Закону не будуть внесені зміни).

Метою трансформації національної вищої школи є високотехнологічного та інноваційний розвиток країни, самореалізація особистості, забезпечення потреб суспільства, ринку праці та держави у кваліфікованих фахівцях.

Україна остаточно обрала європейський шлях розвитку. Ми повинні стати конкурентоспроможними поряд із найбільш розвиненими державами, а для цього необхідно стимулювати розвиток людського капіталу – найціннішого ресурсу країни в сучасному світі. Закон про вищу освіту втілює нові, справді європейські підвалини функціонування українських університетів – ідеї децентралізації, посилення університетської автономії та академічної свободи.

Список використаних джерел:

1. Закон України про вищу освіту. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>. – Заголовок з екрана.

2. Гриневич Л. Ключове рішення для України / Лілія Гриневич // Дзеркало тижня. Україна. – 2914. – №21. – 13 черв. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: червня ukr.media/ukrain/210704/. – Заголовок з екрана.

3. Квіт С. «Євроремонт» освіти розпочато / Сергій Квіт // Голос України – 2914. – № 148 (5898).

4. Клименко О.З. Трансформація інформаційно-освітнього середовища бібліотеки галузевого вчз в умовах болонського процесу / О. З. Клименко // Сучасні проблеми діяльності бібліотеки в умовах інформаційного суспільства: Матеріали Третьої науково-практичної конференції «Сучасні проблеми діяльності бібліотеки в умовах інформаційного суспільства», 29 вересня 2011 р, Львів, Україна. – Львів, 2011. – С.375–380.

Конституційно-правові аспекти «очищення влади» в рамках розбудови Української держави

Альонкін О.А., доцент кафедри конституційного та міжнародного права НАВС, кандидат юридичних наук

Проголошення України суверенною, незалежною, демократичною, соціальною і правовою державою вимагає певної правової регламентації цих викладених у ст. 1 Конституції України [1] принципів. А ч. 2 ст. 5 Конституції України встановлює, що «народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування» [1]. Останні події щодо розбудови Української держави, її Євроінтеграції наміри та реалії забезпечення прав і свобод людини та громадянина підтверджують гостру необхідність якісної перебудови державного механізму в цілому і апарату держави зокрема.

У свою чергу ч. 1 ст. 6 Конституції України визначає, що «державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову» [1]. Цей конституційний принцип проголошує те, що єдина за своїм призначенням державна влада поділяється за своєю суттю на три гілки, що виконують притаманні виключно ним функції: законодавчу владу в Україні здійснює Верховна Рада України, виконавчу – система виконавчо-розпорядчих органів, яку очолює Кабінет Міністрів України, а судову – система судових органів на чолі з Верховним Судом України та Конституційним Судом України.

При цьому, провідне місце в забезпеченні повсякденної діяльності державного механізму займає саме виконавча влада, яка користується прерогативою на проведення організаційної роботи у сфері виконання законів усіма суб'єктами правовідносин та реалізації державної політики в усіх сферах суспільного життя. А ефективність функціонування виконавчої влади, по-перше, залежить від того, як її здійснення